

rimeligt Forhold til de Udgifter, Statskassen har til private Jernbaneanlæg.

Forholdet er da altsaa, at til de Koncessioner, som i den foregaaende Tid er givne til Anlæg af Jernbaner, har der ikke altid været tilstrækkeligt af Penge, og Kommunerne, eller hvem der har søgt Koncession, har altsaa faaet Koncessionen paa Betingelse af, at de selv skaffede Pengene til Veje til vedkommende Banes Anlæg, saa fik de Pengene refunderede af Statskassen, efterhaanden som den lovbestemte Million Kroner gik ind. Men nu forekommer det mig, at det vilde være uretfærdigt mod disse Koncessionshavere, som længes efter at faa deres Penge af Statskassen, om man vilde lade en 5te Bane gaa ind med samme Krav paa Statskassen som de andre. Det vilde ogsaa kunne drage uheldige Konsekvenser efter sig, idet der til næste Aar kunde komme Ansøgninger om at faa andre Baner optaget som den 5te eller 6te Bane og saaledes gaa ind sammen med de andre med Hensyn til Kravet til Statskassen. Som sagt, jeg har villet gøre opmærksom paa dette og vil ikke kræve, at dette Lovforslag skal i Udvalg, men jeg tror, det vil være rigtigt, at der i Lovforslaget bliver indsat en Bestemmelse om, at vel kan de vedkommende faa Koncessionen i Henhold til Lovforslaget, men deres Krav paa Statskassen vil ikke blive effektivt før det Tidspunkt, da Banen naturligt vilde gaa ind i Rækken som den Bane, til hvilken der kan gives Tilskud i et bestemt Aar. Jeg vil da forbeholde mig at stille et Ændringsforslag i saa Henseende, medmindre den højtærede Minister skulde være enig med mig i denne Opfattelse og selv stille Ændringsforslaget. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget med dette Forbehold.

Stauning: Min Partifælle fra Helsingør (Christian Rasmussen) er ved Sygdom forhindret fra at være til Stede, han vilde ellers være den naturlige Talsmand for det her foreliggende Lovforslag, som jeg ved, man i Helsingør og Omegn omfatter med stor Interesse. Jeg skal imidlertid saavel paa hans som paa min Gruppes Vegne anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse, idet det forekommer os at være nærmest en Formalitet, her er Tale om. Vi staar her overfor et Baneanlæg, som det utvivlsomt vil være fordelagtigt for Statskassen at faa gennemført saa snart som muligt, og vi kan derfor ikke se andet, end at det paagældende Selskabs Ønske om at faa Eneretsbevilling meddelt i Aaret 1914

—15, uanset Bestemmelsen i Statsbaneloven af 1908, bør imødekommes, saaledes som det er udtrykt i det foreliggende Lovforslag.

Der blev af den ærede Ordfører for Venstre (Thomas Larsen) fremsat Betæneligheder med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Banes Krav paa Statskassen burde opfyldes sammen med de Baners, der normalt skulde have Bevilling meddelt, og det ærede Medlem bebudede Ændringsforslag om denne Sag. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa dette Forhold, men jeg haaber, at den højtærede Minister, under hvem denne Sag sorterer, vil overveje Sagen. Det er jo muligt, at der kan findes en Løsning, hvorom der vil kunne opnaas Enighed under Sagens videre Behandling. Mit Parti vil ligeledes overveje den Tanke, som det ærede Medlem fremsatte. Bortset herfra skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Vi vil altsaa ved Sagens senere Behandling komme ind paa det Tvivlsspørgsmaal, som nu rejstes af det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds.

Moesgaard-Kjeldsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Betragtningerne over de Fordele, der for Statskassen er forbundne med Udførelsen af dette Projekt, da dette nøje blev undersøgt og gennemgaaet ved Forhandlingerne i Fjor.

Naar det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) fremhævede, at det er en given Ting, at Koncessions-søgerne — naar vi giver dem Bevillingen — ikke maa faa Dækning hos Statskassen, før Statskassen har dækket de Udlæg, som tidligere Jernbaneselskaber har maattet præstere for egen Regning, fordi Statskassen er bagud med Betalingen, vil jeg sige, at den Betragtning utvivlsomt vilde være rigtig, hvis der var Tale om et Baneanlæg af samme Art som de fleste af vore statsunderstøttede Baneanlæg, men jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at dette er Tilfældet her. Det forekommer mig, at da Staten har saa store Interesser, at endog Halvdelen af Aktiekapitalen bliver Statens, fordi Staten her tillige er Grundejer i stor Stil, kunde den nok i dette Tilfælde afvige fra det ellers retfærdige Princip, det ærede Medlem fremsatte. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Statskassen ogsaa paa anden Maade har været ude efter den Værdiforøgelse,